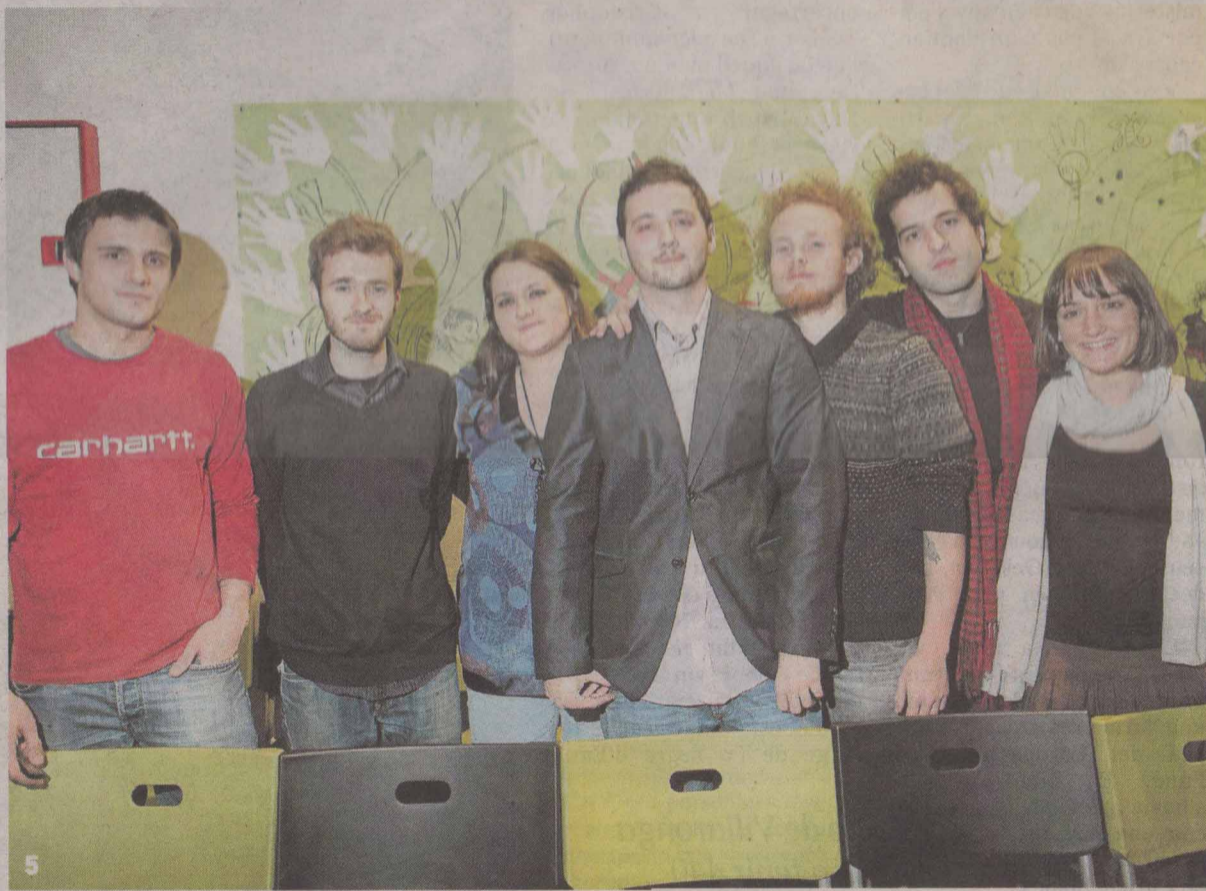

FESTES.

FOTOS: SANTI COGOLLUDO

● PLEXI GLÀS | PER LLUCIA RAMIS

'All we need is love' o 'Je t'aime... moi non plus'

Aquesta secció ha deixat de tenir sentit des que sé que em llegeixes. Tenc un respecte pels meus lectors, però la majoria està conformada pels al·ludits, no pels eludits. Com es pot ser respectuós i irreverent alhora? Sense cap intenció de comparar-me amb ell, en **Josep Palau i Fabre** era el seu mateix assaig. Així és com ho dirà en **Perejaume** a la Biblioteca de Jaume Fuster d'aquí una estona, després de deixar-se (molt poèticament) del desbastament de ferralla en què han convertit la plaça Lesseps. Em recorda una mica **McLuhan** amb allò que el mitjà és el missatge. També em recorda les circumstàncies d'**Ortega i Gasset** i la dita: «Un és amo del que pensa i esclau del que diu». O «se hace camino al andar».

La vida és el nostre assaig. I l'única conclusió és la mort. Davant de les fotografies que na **Tina Bagué** va fer a Japó, abans que comenci la taula rodona sobre Palau i Fabre, xerr amb en **Jordi Coca** dels viatges llargs i del *jet lag*, que fa que tornar a ser allà on eres et maregi i te tregui la son. Explica que, per a Palau Fabre, un article de més de cinc planes ja era un assaig. Arriba en **Manel Guerrero**, qui no necessita el mateix espai vital que jo. I tornam a posar-nos existencials. Ells em diuen que sóc a la flor de la vida, jo contest que fa 17 anys que em diuen això. En Guerrero em remata: «Preocupa't quan et diguin que estàs molt bé per l'edat que tens».

Alguna cosa semblant li passà a na **Jane Birkin**. El primer pic que li digue-

ren «senyora», no es donà per al·ludida; li faltaven les negretes d'una secció com aquesta. Ho explica a l'*Fnac* del Triangle, mentre signa el seu darrer disc. Esper que faci una recreació dels seus alenars amb en **Serge Gainsbourg**, com a la cançó *Je t'aime... moi non plus*. La inspiradora de la bossa Birkin d'*Hermès* no és més freda des que canta *Enfants d'hiver*. Però si sospira, ja no ho fa pel mateix; ni pels mateixos.

La veritat és que no tenc ni idea de què em trobaré a la llibreria Alibri. I em trobo dos al·lots manipulant un projector. «Sou els autors del documental?», els pregunto. «Falta part de l'equip», respon en **Marc Feliu**, «però nosaltres dos som els més guapos». Qui l'acompanya és en **Mikel Gurrea**. Jutjau vosaltres mateixes.

Després de *Vila-Matas portàtil*, *El lugar de Piglia* i *Bolaño salvaje*, l'editorial Candaya ha publicat *Ronda Marsé*, que inclou, com els anteriors, un documental. En aquesta ocasió, en **Paco Robles** ha comptat amb la inestimable ajuda del seu fill, en **Xavi Robles**. I ell, a més dels dos guapos del paràgraf anterior, ha comptat amb la inestimable col·laboració d'antics companys de la Pompeu Fabra: na **Carolina Sáez**, na **Mar-**

galida Carnicé, en **Natxo Medina** i en **Marcel Pascual**.

A la presentació, hi ha en **Tono Masoliver Ródenas**, de qui en Robles pare destaca l'obra *Sonia* «perquè és la darrera que ha publicat» (i també perquè la musa **Sònia Hernández** és entre el públic). El crític d'avantguarda reconeix que, en un llibre de crítiques, els de la seva professió només miren l'índex per saber si algú ha escrit més pàgines o un article més interessant (si té més de cinc planes, és un assaig). Amb ell hi ha en **Marcos Ordóñez**, que no fa comèdia

● Diuen que Marsé no ha vingut perquè està preparant el discurs del Cervantes. L'excusaria igual per una febre culé

quan xerra de teatre, i n'Ana **Rodríguez Fischer**, coordinadora de *Ronda Marsé*. L'autor de *Si te dicen que caí* no hi és. Diuen que està molt ocupat preparant el discurs del Cervantes i preparant-se per sopar amb el rei. L'excusaria igual per una febre culé.

llucia.ramis@gmail.com

- 1 Jane Birkin.
- 2 Ana Rodríguez i Paco Robles.
- 3 Manel Guerrero i Perejaume.
- 4 Jordi Coca i una foto de Tina Bagué.
- 5 Marc Feliu, Marcel Pascual, Margalida Carnicé, Xavi Robles, Natxo Medina, Mikel Gurrea, Carolina Sáez.